

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w granicach zarzutów i w odniesieniu do części objętych skargą

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są podobne do zarzutów i głównych argumentów podniesionych w sprawach T-185/15, Buonotourist/Komisja i T-186/15, CSTP Azienda della Mobilità/Komisja.

Strona skarżąca podnosi w szczególności naruszenie art. 93, 94, 107 i 108 TFUE rozporządzeń (EWG) Rady nr 1191/69 z dnia 26 czerwca 1969 r. w sprawie działania państw członkowskich dotyczącego zobowiązań związanych z pojęciem usługi publicznej w transporcie kolejowym, drogowym i w żegludze śródlądowej (Dz.U. L 156, s. 1) oraz nr 1370/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczącego usług publicznych w zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 1191/69 i (EWG) nr 1107/70 (Dz.U. L 315, s. 1), brak kompetencji Komisji, naruszenie przepisów rozporządzenia (WE) nr 1191/69 oraz wystąpienie w okolicznościach rozpatrywanej sprawy nadużycia władzy i naruszenie komunikatu Komisji w sprawie wytycznych interpretacyjnych rozporządzenia nr 1370/2007.

Skarga wniesiona w dniu 15 kwietnia 2015 r. – TMG Landelijke Media i Willems/Komisja

(Sprawa T-189/15)

(2015/C 190/34)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: TMG Landelijke Media BV (Amsterdam, Niderlandy) i Menzo Willems (Voorburg, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci R. Le Poole i L. Broers)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 17 lutego 2015 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący pragną podważyć decyzję Komisji, na mocy której oddalono częściowo ich wnioski o udzielenie dostępu do korespondencji wymienionej między Niderlandami a Komisją w przedmiocie naprawy stanu finansów publicznych, do której Komisja zobowiązała Niderlandy w 2014 r.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 4 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 1049/2001⁽¹⁾

Skarżący utrzymują, że Komisja niesłusznie odmówiła ujawnienia określonych dokumentów, powołując się na to, że owo ujawnienie zagrażało ochronie interesu publicznego w zakresie polityki finansowej, monetarnej lub gospodarczej Unii.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 4 ust. 3 rozporządzenia nr 1049/2001

Skarżący twierdzą, że Komisja nie wskazała okoliczności wystarczających do uznania, że ujawnienie w sposób poważny zagrażałoby procesowi decyzyjnemu, Ponadto Komisja błędnie nie dokonała oceny nadrzędnego interesu publicznego w ujawnieniu niektórych dokumentów.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 4 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 1049/2001 w zakresie odnoszącym się do zachowania anonimowości pracowników niezajmujących wysokich stanowisk.

Skarżący podnoszą, że z tego powodu nie mogli ustalić, na jakim szczeblu została przeprowadzona wymiana korespondencji i czy faktycznie mamy tu do czynienia z pracownikami niezajmującymi wysokich stanowisk.

4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 4 ust. 5 rozporządzenia nr 1049/2001

Skarżący uważają, że Komisja błędnie uwzględniła wniosek Niderlandów dotyczący nieujawniania określonych dokumentów pochodzących od Niderlandów z powodów wskazanych w art. 4 ust. 1 i 3 rozporządzenia nr 1049/2001. Powołują się oni w tym zakresie na argumenty podnoszone w ramach zarzutów drugiego i czwartego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43).

Postanowienie Sądu z dnia 14 kwietnia 2014 r. – Sabic Polyolefine/Komisja

(Sprawa T-279/14) ⁽¹⁾

(2015/C 190/35)

Język postępowania: niemiecki

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy z rejestru.

⁽¹⁾ Dz.U. C 223 z 14.7.2014.